

А. С. Сердюк (Ін-т математики НАН України, Київ)

ПРО ІСНУВАННЯ ТА ЄДИНІСТЬ РОЗВ'ЯЗКУ ЗАДАЧІ РІВНОМІРНОЇ SK-СПЛАЙН-ІНТЕРПОЛЯЦІЇ

We establish necessary and sufficient conditions for the existence and uniqueness of generalized interpolational SK-splines with the uniform distribution of points of interpolation.

Встановлено необхідні і достатні умови існування та єдиності узагальнених інтерполяційних SK-сплайнів з рівномірним розподілом вузлів інтерполяції.

Нехай $\Delta_n = \{0 = x_0 < x_1 < \dots < x_n = 2\pi\}$ — довільне розбиття проміжку $[0, 2\pi]$ і $K(\cdot)$ — довільна сумовна 2π -періодична функція. SK-сплайном за розбиттям Δ_n називають (див., наприклад, [1, 2]) функцію $SK(\cdot)$ вигляду

$$SK(\cdot) = \sum_{i=1}^n a_i K(\cdot - x_i) + a_{n+1}, \quad \sum_{i=1}^n a_i = 0, \quad (1)$$

$$a_i \in \mathbb{R}, \quad i = 1, 2, \dots, n+1.$$

Множину функцій вигляду (1) будемо позначати через $SK(\Delta_n)$. Легко бачити, що $SK(\Delta_n)$ — лінійний многовид, розмірність якого не перевищує n ($\dim SK(\Delta_n) \leq n$).

Нехай далі $F = \{f_\nu\}_{\nu=1}^n$ — довільний набір дійсних чисел $f_\nu \in \mathbb{R}$, $\nu = \overline{1, n}$. Кожному такому набору F поставимо у відповідність сплайн $SK(F, \cdot)$ із множини $SK(\Delta_n)$, що інтерполює її в точках $0 \leq y_1 < \dots < y_n \leq 2\pi$ (в узлах інтерполяції), тобто такий, що

$$SK(F, y_j) = f_j, \quad j = 1, 2, \dots, n. \quad (2)$$

Цей сплайн називають інтерполяційним для даного набору F .

Зрозуміло, що для „ n -періодичної” послідовності $\{f_\nu\}_{\nu=-\infty}^{+\infty}$, тобто такої, що для довільного $\nu \in \mathbb{Z}$: $f_{\nu+n} = f_\nu$, внаслідок 2π -періодичності функції $K(\cdot)$ із (2) випливають рівності

$$SK(F, y_j) = f_j, \quad j \in \mathbb{Z},$$

де послідовність $\{y_\nu\}_{\nu=-\infty}^{+\infty}$ така, що для довільного $\nu \in \mathbb{Z}$: $y_{\nu+n} = y_\nu + 2\pi$.

Далі будемо вважати, що SK-сплайни породжуються ядрами $K(\cdot)$ вигляду

$$K(t) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} (a(k) \cos kt + b(k) \sin kt), \quad (3)$$

де $a(k), b(k) \in \mathbb{R}$, $a^2(k) + b^2(k) \neq 0$, $k = 1, 2, \dots$ і $\sum_{k=1}^{\infty} \sqrt{a^2(k) + b^2(k)} < \infty$.

У випадку, коли $K(\cdot)$ співпадають з ядрами Бернуллі $D_r(\cdot)$, тобто

$$K(t) = D_r(t) = \sum_{k=1}^{\infty} \frac{\cos(kt - r\pi/2)}{k^r}, \quad r \in \mathbb{N},$$

$SK(\cdot)$ є відомими поліноміальними сплайнами порядку $r-1$ мінімального дефекту за розбиттям Δ_n .

У даній роботі будемо розглядати питання про існування та єдиність інтерполяційних SK-сплайнів для рівномірного розбиття проміжку $[0, 2\pi]$ і стало-

го зсуву вузлів інтерполяції y , тобто при $x_j = 2\pi j/n$, $y_j = y + x_j$, $y \in \mathbb{R}$, $j = \overline{1, n}$.

У випадку, коли $K(\cdot) = D_r(\cdot)$, $r = 2, 3, \dots$, існування інтерполяційних поліноміальних сплайнів вивчалось Албергом, Нільсоном та Уолшем [3], Ю. М. Субботіним [4, 5], П. В. Галкіним [6], А. А. Женсикбаєвим [7], М. П. Корнійчуком [8] та ін.; у випадку

$$K(\cdot) = D_{r,\beta}(\cdot), \quad r > 1, \beta \in \mathbb{R}, \quad \text{де } D_{r,\beta}(t) = \sum_{k=1}^{\infty} k^{-r} \cos(kt - \beta\pi/2), \quad \text{або}$$

$$K(\cdot) = P_{\rho,\beta}(\cdot), \quad 0 < \rho < 1, \beta \in \mathbb{R}, \quad \text{де } P_{\rho,\beta}(t) = \sum_{k=1}^{\infty} \frac{\rho^k}{k} \cos(kt - \beta\pi/2),$$

— В. Т. Шевалдіним [9–11]; у випадку $K(t) = \Psi_{\beta}(t) = \sum_{k=1}^{\infty} \psi(k) \cos(kt - \beta\pi/2)$, $\beta \in \mathbb{R}$, $\psi(k) \neq 0$, $k = 1, 2, \dots$, $\sum_{k=1}^{\infty} |\psi(k)| < \infty$ — О. К. Кушпелем [1, 2, 12], О. І. Степанцем і автором даної статті [13].

Наступна теорема в термінах коефіцієнтів Фур'є ядра $K(\cdot)$ вигляду (3), що породжує простір SK -сплайнів, дає необхідні і достатні умови існування та єдиності інтерполяційних сплайнів $SK(F, y, \cdot)$ в залежності від значення y -зсуву вузлів інтерполяції. Її формулювання і доведення набирають компактного вигляду, якщо записати ядро $K(\cdot)$ вигляду (3) у комплексній формі

$$K(t) = \frac{1}{2} \sum_{k=-\infty}^{+\infty} c_k e^{ikt}, \quad \sum_{k=1}^{\infty} |c_k| < \infty, \quad c_k \neq 0, \quad c_{-k} \neq \bar{c}_k, \quad k \in \mathbb{N}, \quad (3')$$

де $c_k = a(k) - ib(k)$, а $\bar{c}_k = a(k) + ib(k)$.

Теорема 1. Нехай ядро $K(\cdot)$, яке породжує SK -сплайни, має вигляд (3') і $\{y_k\}_{k=1}^n$ — система рівномірно розміщених точок вигляду $y_k = y + x_k$, $x_k = 2k\pi/n$, $k = \overline{1, n}$, $y \in \mathbb{R}$. Для того щоб інтерполяційний сплайн $SK(F, y, \cdot)$ існував для довільного набору $F = \{f_{\nu}\}_{\nu=1}^n$, $f_{\nu} \in \mathbb{R}$, і був єдиним у множині $SK(\Delta_n)$, необхідно і достатньо, щоб для кожного натурального j із проліжку $1 \leq j \leq n/2$ виконувалась нерівність

$$\left| \sum_{m=-\infty}^{+\infty} c_{mn+j} e^{imny} \right| \neq 0. \quad (4)$$

Доведення. Як випливає із леми 1.3 роботи [2], виконання при всіх $k \in \mathbb{N}$ умов $c_k \neq 0$ забезпечує лінійну незалежність системи функцій $\{K(\cdot - x_k), 1\}_{k=1}^n$, внаслідок чого сплайн $SK(\cdot) \in SK(\Delta_n)$ єдиним способом може бути зображений у вигляді (1). Запишемо інтерполяційні умови (2) у вигляді системи

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^n a_i K(y_j - x_j) + a_{n+1} &= f_j, \quad j = \overline{1, n}, \\ \sum_{i=1}^n a_i &= 0, \end{aligned} \quad (5)$$

яку подамо у матричній формі

$$M\bar{A} = \bar{F}, \quad (6)$$

де

$$M = \begin{pmatrix} K(y_1 - x_1) & \dots & K(y_1 - x_n) & 1 \\ K(y_2 - x_1) & \dots & K(y_2 - x_n) & 1 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ K(y_n - x_1) & \dots & K(y_n - x_n) & 1 \\ 1 & \dots & 1 & 0 \end{pmatrix}, \quad \bar{A} = \begin{pmatrix} a_1 \\ a_2 \\ \vdots \\ a_n \\ a_{n+1} \end{pmatrix}, \quad \bar{F} = \begin{pmatrix} f_1 \\ f_2 \\ \vdots \\ f_n \\ 0 \end{pmatrix}.$$

Власні значення $\bar{\lambda}_j$ матриці M добре відомі [1, с. 10–13], а саме

$$\bar{\lambda}_j = \sum_{v=1}^n \exp(i2\pi jv/n) K(y - x_v), \quad j = \overline{1, n-1}, \quad (7)$$

$$\bar{\lambda}_n = \frac{1}{2} \left(K^*(y) + \sqrt{(K^*(y))^2 + 4n} \right), \quad (8)$$

$$\bar{\lambda}_{n+1} = \frac{1}{2} \left(K^*(y) - \sqrt{(K^*(y))^2 + 4n} \right), \quad (9)$$

де $K^*(y) = \sum_{v=1}^n K(y - x_v)$, i — уявна одиниця ($i^2 = -1$).

Як відомо, $\det M = 0$ в тому і тільки в тому випадку, коли матриця M має нульове власне значення. З'ясуємо, в яких ситуаціях власні значення $\bar{\lambda}_j$, $j = \overline{1, n+1}$, матриці M можуть дорівнювати нулю. Згідно із рівностями (8) і (9) маємо $\bar{\lambda}_n > 0$, $\bar{\lambda}_{n+1} < 0$. Отже, нам залишилось дослідити значення $\bar{\lambda}_j$ при $j = \overline{1, n-1}$.

Розглянемо функції

$$\lambda_j(\cdot) \stackrel{\text{df}}{=} \frac{2}{n} \sum_{v=1}^n \exp(ijx_v) K(\cdot - x_v). \quad (10)$$

Підставивши у (10) замість ядра $K(\cdot)$ його розклад у комплексний ряд Фур'є, одержимо

$$\begin{aligned} \lambda_j(y) &= \frac{2}{n} \sum_{v=1}^n \exp(ijx_v) \frac{1}{2} \sum_{k=-\infty}^{+\infty} c_k \exp(ik(y - x_v)) = \\ &= \frac{1}{n} \sum_{v=1}^n \sum_{k=-\infty}^{+\infty} c_k \exp(i(ky + x_v(j - k))) = \\ &= \frac{1}{n} \sum_{k=-\infty}^{+\infty} c_k \exp(iky) \sum_{v=1}^n \exp(ix_v(j - k)) \quad \forall y \in \mathbb{R}. \end{aligned} \quad (11)$$

Оскільки

$$\begin{aligned} \sum_{v=1}^n \exp(ix_v(j - k)) &= \sum_{v=1}^n \exp\left(i \frac{2v\pi(j - k)}{n}\right) = \\ &= \frac{\exp\left(i \frac{2\pi(j - k)}{n}\right) (1 - \exp(i2\pi(j - k)))}{1 - \exp\left(i \frac{2\pi(j - k)}{n}\right)} = \\ &= \begin{cases} 0, & \text{якщо } j - k \neq mn, \quad m \in \mathbb{Z}; \\ n, & \text{якщо } j - k = mn, \quad m \in \mathbb{Z}, \end{cases} \end{aligned} \quad (12)$$

то на основі співвідношень (12) із рівностей (11) виводимо

$$\lambda_j(y) = \sum_{m=-\infty}^{+\infty} c_{j-mn} e^{i(j-mn)y} = \sum_{m=-\infty}^{+\infty} c_{mn+j} e^{i(mn+j)y}, \quad j=1, \dots, n, \quad y \in \mathbb{R}. \quad (13)$$

Тоді, враховуючи, що для кожного $\alpha \in \mathbb{R}$: $|e^{i\alpha}| = 1$, із (13) одержуємо

$$|\lambda_j(y)| = |e^{iy}| \left| \sum_{m=-\infty}^{+\infty} c_{mn+j} e^{imny} \right| = \left| \sum_{m=-\infty}^{+\infty} c_{mn+j} e^{imny} \right|. \quad (14)$$

Таким чином, для того, щоб $\bar{\lambda}_j \neq 0$, $j = \overline{1, n-1}$ (як це впливає із співвідношення $2\bar{\lambda}_j / \pi = \lambda_j(y)$ і рівностей (14)), необхідно і достатньо, щоб сума числового ряду $\sum_{m=-\infty}^{+\infty} c_{mn+j} e^{imny}$ не дорівнювала нулеві, тобто

$$\left| \sum_{m=-\infty}^{+\infty} c_{mn+j} e^{imny} \right| \neq 0, \quad j=1, \dots, n-1. \quad (15)$$

Для остаточного доведення теореми 1 нам залишилось показати, що співвідношення (15) досить перевіряти для j із проміжку $1 \leq j \leq n/2$.

Враховуючи умову $\tilde{c}_{-k} = c_k$, а також співвідношення (13), одержуємо

$$\begin{aligned} \lambda_{n-j}(y) &= \sum_{m=-\infty}^{+\infty} c_{mn+n-j} e^{i(mn+n-j)y} = \sum_{m=-\infty}^{+\infty} c_{mn-j} e^{i(mn-j)y} = \\ &= \sum_{m=-\infty}^{+\infty} \tilde{c}_{mn+j} e^{-i(mn+j)y} = \tilde{\lambda}_j(y) \quad \forall y \in \mathbb{R}, \quad n \in \mathbb{R}, \quad j = \overline{1, n-1}. \end{aligned} \quad (16)$$

Рівності (16) показують, що виконання співвідношень $\lambda_j(y) \neq 0$ при $1 \leq j \leq n/2$ автоматично забезпечує справедливість цих же співвідношень для всіх $1 \leq j \leq \leq n-1$.

Теорему доведено.

Оскільки

$$\begin{aligned} \sum_{m=-\infty}^{+\infty} c_{mn+j} e^{imny} &= \sum_{m=0}^{\infty} (a(mn+j) - ib(mn+j)) (\cos mny + i \sin mny) + \\ &+ \sum_{m=1}^{\infty} (a(mn-j) + ib(mn-j)) (\cos mny - i \sin mny) = a(j) + \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} &+ \sum_{m=1}^{\infty} ((a(mn+j) + a(mn-j)) \cos mny + (b(mn+j) + b(mn-j)) \sin mny) - \\ &- i \left(b(j) + \sum_{m=1}^{\infty} (b(mn+j) - b(mn-j)) \cos mny + (-a(mn+j) + a(mn-j)) \sin mny \right), \end{aligned} \quad (17)$$

то з урахуванням рівностей (17) теорему 1 можна сформулювати в термінах коефіцієнтів Фур'є $a(k)$ і $b(k)$ ядра $K(\cdot)$ таким чином.

Теорема 1'. Нехай ядро $K(\cdot)$, яке породжує SK-сплайни, має вигляд (3) і $\{y_k\}_{k=1}^n$ — система рівномірно розміщених точок $y_k = y + x_k$, $x_k = 2k\pi/n$, $k = \overline{1, n}$, $y \in \mathbb{R}$. Для того щоб інтерполяційний сплайн $SK(F, y, \cdot)$ існував для довільного набору $F = \{f_v\}_{v=1}^n$ дійсних чисел і був єдиним у множині $SK(\Delta_n)$, необхідно і достатньо, щоб ряди

$$a(j) + \sum_{m=1}^{\infty} ((a(mn+j) + a(mn-j)) \cos mny + (b(mn+j) + b(mn-j)) \sin mny), \quad (18)$$

$$b(j) + \sum_{m=1}^{\infty} (b(mn+j) - b(mn-j)) \cos m\pi y + (-a(mn+j) + a(mn-j)) \sin m\pi y \quad (19)$$

одночасно не дорівнювали нулеві при жодному натуральному j із проміжку $1 \leq j \leq n/2$.

Теорема 1 у випадку, коли $K(t) = \sum_{k=1}^{\infty} \psi(k) \cos(kt - \beta\pi/2)$, $\psi(k) \neq 0$, $\beta \in \mathbb{R}$, $\sum_{k=1}^{\infty} |\psi_k| < \infty$, була встановлена О. К. Кушпелем, для значень y -зсуву вузлів інтерполяції, що дорівнюють відповідно 0 або π/n .

Зауваження 1. При виконанні умов теореми 1', як впливає із лем 1.6 і 1.7 роботи [2], функції $SK(F, y, \cdot)$ можна однозначно зобразити у вигляді

$$SK(F, y, \cdot) = \sum_{k=1}^n f_k \cdot \overline{SK}(y, \cdot - x_k), \quad (20)$$

де $\overline{SK}(y, \cdot - x_k)$ — фундаментальні сплайни, які обчислюються за допомогою формули

$$\overline{SK}_i(y, \cdot) = \frac{1}{n} + \frac{1}{n} \sum_{j=1}^{n-1} \frac{\rho_j(\cdot) \rho_j(y) + \sigma_j(\cdot) \sigma_j(y)}{|\lambda_j(y)|^2},$$

в якій функції $\lambda_j(\cdot)$, $j = \overline{1, n}$, означаються рівностями (10), а

$$\rho_j(\cdot) = \operatorname{Re}(\lambda_j(\cdot)), \quad \sigma_j(\cdot) = \operatorname{Im}(\lambda_j(\cdot))$$

(нагадаємо [1, с. 17], що фундаментальні сплайни $\overline{SK}_i(y, \cdot) = \overline{SK}(y, \cdot - x_i)$, $i = \overline{0, n-1}$, які фігурують у зображенні (20), задовольняють співвідношення $\overline{SK}_i(y, y_j) = \delta_{ij}$, $i, j = \overline{0, n-1}$ (δ_{ij} — символ Кронекера), а система сплайнів $\{\overline{SK}_i(y, \cdot)\}_{i=0}^{n-1}$ утворює базис у просторі $SK(\Delta_n)$).

Відзначимо (див. роботу В. М. Тихомирова [14]), що необхідною умовою того, щоб інтерполяційний SK -сплайн $SK(f; y, \cdot)$ існував і був єдиним у множині $SK(\Delta_n)$ для довільного набору $F = \{f_j\}_{j=1}^n$, $f_j \in \mathbb{R}$, $y_k = y + 2k\pi/n$, $k = \overline{1, n}$, при всіх дійсних значеннях параметра y ($y \in \mathbb{R}$), є непарність числа n точок розбиття проміжку $[0, 2\pi]$; іншими словами, при парному n завжди знайдеться y ($y \in (0, 2\pi/n]$) — зсув вузлів інтерполяції, при якому визначник основної матриці системи рівнянь (6) буде дорівнювати нулеві і, отже, для зсуву y задача про існування та єдиність інтерполяційних SK -сплайнів не має розв'язку.

Із теореми 1 впливає таке твердження.

Наслідок. Нехай ядро $K(\cdot)$, що породжує SK -сплайни, має вигляд (3) і його коефіцієнти Фур'є підпорядковані умові

$$|c_j| > \sqrt{2} \sum_{m=1}^{\infty} (|c_{mn+j}| + |c_{mn-j}|), \quad 1 \leq j < n/2, \quad j \in \mathbb{N}, \quad (21)$$

де

$$|c_k| \stackrel{\text{df}}{=} \sqrt{a^2(k) + b^2(k)}; \quad (22)$$

$F = \{f_v\}_{v=1}^n$ — довільний набір дійсних чисел, $\{y_k\}_{k=1}^n$ — система рівномірно розміщених точок вигляду $y_k = y + 2k\pi/n$, $y \in \mathbb{R}$, $k = \overline{1, n}$. Тоді інтерполяційний сплайн $SK(F, y, \cdot)$ існує і єдиний у множині $SK(\Delta_n)$ для набору F у таких випадках:

а) при всіх значеннях $y \in \mathbb{R}$, якщо n непарне;

б) при всіх значеннях $y \in \mathbb{R}$ за виключенням точок вигляду $y = \xi + 2\pi k/n$, $k \in \mathbb{Z}$, де $\xi \in (0, 2\pi/n]$ — корені рівняння

$$\sum_{m=0}^{\infty} \left(a \left((2m+1) \frac{n}{2} \right) \cos \left((2m+1) \frac{n}{2} \xi \right) + b \left((2m+1) \frac{n}{2} \right) \sin \left((2m+1) \frac{n}{2} \xi \right) \right) = 0, \quad (23)$$

якщо n парне.

Доведення. Покажемо, що при виконанні умови (21) ряди (18) і (19) одночасно не перетворюються в нуль при $1 \leq j < n/2$, $j \in \mathbb{N}$. Для цього запишемо ряди (18) і (19) у вигляді

$$\begin{aligned} |c_j| \cos \left(\frac{\beta(j)\pi}{2} \right) + \sum_{m=1}^{\infty} |c_{mn+j}| \cos \left(mny - \frac{\beta(mn+j)\pi}{2} \right) + \\ + \sum_{m=1}^{\infty} |c_{mn-j}| \cos \left(mny - \frac{\beta(mn-j)\pi}{2} \right), \end{aligned} \quad (18')$$

$$\begin{aligned} |c_j| \sin \left(\frac{\beta(j)\pi}{2} \right) - \sum_{m=1}^{\infty} |c_{mn+j}| \sin \left(mny - \frac{\beta(mn+j)\pi}{2} \right) + \\ + \sum_{m=1}^{\infty} |c_{mn-j}| \sin \left(mny - \frac{\beta(mn-j)\pi}{2} \right), \end{aligned} \quad (19')$$

де $|c_k|$ визначається співвідношенням (22), а $\beta(k)$ — рівностями

$$\cos \frac{\pi\beta(k)}{2} = \frac{a(k)}{\sqrt{a^2(k)+b^2(k)}}, \quad \sin \frac{\pi\beta(k)}{2} = \frac{b(k)}{\sqrt{a^2(k)+b^2(k)}}.$$

Виберемо довільне натуральне число j із проміжку $1 \leq j < n/2$. Нехай, наприклад,

$$\cos \frac{\beta(j)\pi}{2} = \frac{a(j)}{\sqrt{a^2(k)+b^2(k)}} \in \left[-\frac{\sqrt{2}}{2}; \frac{\sqrt{2}}{2} \right].$$

Тоді очевидно, що

$$\sin \frac{\beta(j)\pi}{2} = \frac{b(j)}{\sqrt{a^2(k)+b^2(k)}} \in \left[-1; -\frac{\sqrt{2}}{2} \right] \cup \left[\frac{\sqrt{2}}{2}; 1 \right]$$

і, отже, на основі (21) можемо записати

$$\begin{aligned} \left| |c_j| \sin \frac{\beta(j)\pi}{2} \right| &\geq \frac{|c_j|}{\sqrt{2}} > \sum_{m=1}^{\infty} (|c_{mn+j}| + |c_{mn-j}|) \geq \\ &\geq \left| - \sum_{m=1}^{\infty} |c_{mn+j}| \sin \left(mny - \frac{\beta(mn+j)\pi}{2} \right) + \right. \\ &\quad \left. + \sum_{m=1}^{\infty} |c_{mn-j}| \sin \left(mny - \frac{\beta(mn-j)\pi}{2} \right) \right|. \end{aligned} \quad (24)$$

Із співвідношення (24) випливає, що сума ряду (19) не дорівнює нулеві.

Якщо ж

$$\cos \frac{\beta(j)\pi}{2} \in \left[-1; -\frac{\sqrt{2}}{2} \right] \cup \left[\frac{\sqrt{2}}{2}; 1 \right],$$

то з урахуванням (21) одержимо

$$\begin{aligned} & \left| |c_j| \cos \frac{\beta(j)\pi}{2} \right| \geq \frac{|c_j|}{\sqrt{2}} > \sum_{m=1}^{\infty} (|c_{mn+j}| + |c_{mn-j}|) \geq \\ & \geq \left| \sum_{m=1}^{\infty} |c_{mn+j}| \cos \left(mny - \frac{\beta(mn+j)\pi}{2} \right) + \sum_{m=1}^{\infty} |c_{mn-j}| \cos \left(mny - \frac{\beta(mn-j)\pi}{2} \right) \right|. \end{aligned} \quad (25)$$

Отже, як випливає із (25), сума ряду (18) не дорівнює нулеві. Тому на підставі теореми 1 переконуємось у виконанні умови а) наслідку. При парному числі n точок розбиття Δ_n залишається лише врахувати, що при $j = n/2$ ряд (18) співпадає із лівою частиною рівності (23), а сума ряду (19) дорівнює 0 при всіх значеннях $y \in \mathbb{R}$. Наслідок доведено.

Зауваження 2. Якщо n є парним числом, а неперервне на $[0, 2\pi]$ ядро $K(\cdot)$ має ту властивість, що будь-яке рівняння $K(t) - T_{n/2-1}(t) = 0$ може мати в проміжку $[0, 2\pi]$ з урахуванням кратності не більше ніж n коренів, то, як випливає із теореми 5 роботи [15] (див. також [16]), рівняння (23), яке фігурує у випадку б) наслідку, має в $(0, 2\pi/n]$ єдиний корень ξ_0 .

В подальшому теорема 1' і наслідок будуть використані для обчислення точних значень поперечників за Колмогоровим класів згорток із ядрами вигляду (3) у рівномірній та інтегральній метриках.

1. Кушпель А. К. Экстремальные свойства сплайнов и поперечники классов периодических функций в пространстве $C_{2\pi}$. — Киев, 1984. — 41 с. — (Препринт / АН УССР. Ин-т математики; 84.25).
2. Кушпель А. К. SK-сплайны и точные оценки поперечников функциональных классов в пространстве $C_{2\pi}$. — Киев, 1985. — 47 с. — (Препринт / АН УССР. Ин-т математики; 85.51).
3. Ahlberg J. H., Nilson E. N., Walsh J. L. Best approximation and convergence properties of higher-order spline approximations // J. Math. and Mech. — 1965. — 14, № 2. — P. 231 — 243.
4. Субботин Ю. Н. О связи между конечными разностями и соответствующими производными // Тр. Мат. ин-та АН СССР. — 1965. — 78. — С. 24 — 42.
5. Subbotin Yu. N. Interpolating splines // Approximation theory. Proc. Conf. Poznan, 22 — 26 Aug. 1972. — Warszawa: PWN, 1975. — P. 221 — 234.
6. Галкин П. В. О разрешимости задачи периодической сплайн-интерполяции // Мат. заметки. — 1970. — 8, № 5. — С. 563 — 573.
7. Женьсикбаев А. А. Некоторые вопросы приближения сплайнами в функциональных пространствах: Автореф. дис. ... канд. физ.-мат. наук. — Днепропетровск, 1973. — 11 с.
8. Корнейчук Н. П. Сплайны в теории приближения. — М.: Наука, 1984. — 352 с.
9. Шевалдин В. Г. Поперечники классов сверток с ядром Пуассона // Мат. заметки. — 1992. — 51, № 6. — С. 126 — 136.
10. Шевалдин В. Г. Оценки снизу поперечников классов периодических функций с ограниченной дробной производной // Там же. — 1993. — 53, № 2. — С. 145 — 151.
11. Шевалдин В. Г. Истокообразные сплайны и поперечники классов периодических функций: Автореф. дис. ... д-ра физ.-мат. наук. — Екатеринбург, 1996. — 30 с.
12. Кушпель А. К. Вопросы оптимального приближения функциональных классов: Автореф. дис. ... д-ра физ.-мат. наук. — Киев, 1989. — 22 с.
13. Степанец А. И., Сердюк А. С. О существовании интерполяционных SK-сплайнов // Укр. мат. журн. — 1994. — 46, № 11. — С. 1546 — 1553.
14. Тихомиров В. М. Наилучшие методы приближения и интерполирования дифференцируемых функций в пространстве $C[-1, 1]$ // Мат. сб. — 1969. — 80, № 2. — С. 290 — 304.
15. Дзядык В. К. О наилучшем приближении на классах периодических функций, определяемых интегралами от линейной комбинации абсолютно монотонных ядер // Мат. заметки. — 1974. — 16, № 5. — С. 691 — 701.
16. Дзядык В. К. К вопросу о наилучшем приближении абсолютно монотонных и некоторых других функций в метрике L при помощи тригонометрических полиномов // Изв. АН СССР. Сер. мат. — 1961. — 25. — С. 173 — 238.

Одержано 11.06.97,
після доопрацювання — 26.05.98